

JURYVERSLAG HERMAN DE CONINCKPRIJS 2010

De Herman de Coninckprijs voor poëzie wordt dit jaar voor de vierde keer uitgereikt. Uit de 34 inzendingen koos de jury een winnaar voor de beste dichtbundel en een winnaar voor het beste debuut.

2009 was een goed jaar voor de poëzie in Vlaanderen. Het aanbod was rijk en vooral zéér gevarieerd. Onder de genomineerden troffen we zowel de klassieke rotten in het vak die technisch gepolijst schrijven, als jongelingen die experimenteren met spreektonen en idiomen. De jury van de Herman de Coninckprijs debatteerde lang, maar besloot de richting van het nieuwe geluid te kiezen.

De HERMAN DE CONINCKPRIJS VOOR DE BESTE DICHTBUNDEL gaat naar *de Slalom soft* van Paul Bogaert.

Binnen de grenzen van de poëzie is de taal van Paul Bogaert verrassend verhalend. De alledaagse spreektaal jaagt niet op effect, grote gevoelens of krachtige beelden. Ze glijdt voorbij in haar onnadrukkelijkheid.

In het 'gedicht' *de Slalom soft*, dat samengesteld is uit achtentwintig gedichten, laat hij een aantal tegenstellingen samenvallen: de binnen- en buitenwereld, het plezier en de structuur, de bezoeker van een waterpretpark en het management.

We volgen de gedachten van een waarnemer in de controlekamer die alle schermen tegelijk overziet. Hij is degene die achter de nevenschikte, gelijkwaardige beelden een diepere lading stopt. Alles ademt lijf en leden, de taal houdt contact met de huid. De lezer voelt de vochtige adem van de badmeester. En dan is er dat rampzalige voorval...

In *de Slalom soft* wordt gespuwd, gehijgd, geslikt en gewalgd. Je ruikt het zweet, je voelt de jeuk, de poëzie is zoek maar van het gebrek aan poëzie wordt opnieuw poëzie gesmeed.

Als BESTE DEBUUT bekroont de jury de bundel *Grote smerige vlinder* van Andy Fierens.

Potige testosteronpoëzie van een dichter die wijdbeens in het leven staat en met een glimlach in de klerozooi stapt. Het universum dat Andy Fierens oproept is er één van caférook en verschaald bier. De decibels overstemmen moeiteloos het geroezemoes. De flauwe grappen gaat hij niet uit de weg.

In *Grote smerige vlinder* ontmoeten we een antiheld die vrouwen versiert met een schijnerectie. Maar zwarte humor en gebrek aan respect kantelen in een gevoelige hunkering, een gemis of verlatingspijn. Op een schijnbaar naïeve manier vermengt hij vulgaire, weerzinwekkende onbetamelijkheid met prille, lichte schoonheid. Aantrekken en afstoten wisselen elkaar af. Deze poëzie is hard, maar niet harteloos.

De jury is er zich van bewust dat sommigen deze performancepoëzie omarmen en anderen er héél hard van gaan lopen. Maar we nemen graag het risico en hopen dat Fierens meer vlinder is dan groot en smerig.

De jury

Friedl' Lesage (voorzitter)
Elke Brems
Erik de Jong
Greet Op de Beeck
Geert Sels